

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.133 van 7 september 2016
in de zaak A. 219.924/XIV-37.148**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Karel Jans
 kantoor houdend te 3600 Genk
 Jaarbeurslaan 17, bus 12
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 1 augustus 2016, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 170.647 van 27 juni 2016 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 9 augustus 2016 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering
van de bestuurshandelingen’ en het motiveringsbeginsel, het beginsel van de fair play, het
zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteits- en het
evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet van

toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. In de mate dat verzoekster betoogt dat “het algemeen bekend [is] dat personen die niet de juiste medicatie krijgen tegen bloeddrukwisselingen [...] een risico lopen op een CVA / beroerte” en dat “[e]en CVA van een alleenstaande hoogbejaarde vrouw [...] bovendien een groot risico in[houdt] op overlijden”, raakt haar uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Zoals verzoekster in haar enige middel terecht stelt, houdt artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte van de betrokkene: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst in. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013, zoals dat is weergegeven in het bestreden arrest, blijkt dat deze van oordeel is dat “[d]e in het standaard medisch getuigschrift d.d. 07.02.2013 en de bijlage d.d. 07.01.2013 beschreven wisselende bloeddruk [...] actueel geen reëel risico in[houdt] voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene” en dat “[d]e huidige behandeling [...] niet efficiënt [is] en [...] mogelijk zelfs aan de basis [ligt] van de bloeddrukschommelingen” zodat er “dus actueel geen risico [bestaat] op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst”. Het gebruik van het woord “dus” in het advies slaat daarbij duidelijk op de voorafgaande vaststelling dat verzoeksters huidige behandeling niet efficiënt is en niet, zoals verzoekster stelt, op het actuele risico dat haar aandoening vormt. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dan ook op wettige wijze vast dat de restrictieve interpretatie van de rechtspraak van het EHRM door de eerste aanvankelijk bestreden beslissing een overvloedige rechtstheoretische toelichting betreft en dat te dezen wel degelijk een onderzoek is gebeurd van het bestaan van een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 7 september 2016, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams